

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 60. Colloquium in Oppido Launensi S. Joannis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. *enim soli, quia si ceciderit sublevantem*
 A.C. 1162. *se non habet.* Tum accepta Episcopali
 unctione alius omnino homo videbatur,
 totus conversus est, nihilque antiquius
 habuit, quam sub vestibus exterioribus,
 splendidis & suæ Dignitati congruis, ha-
 bitum monasticum ac rigidum cilicium
 induere.

§. LX.

*Colloquium in Oppido S. Joannis
 Launensi.*

Mense Junio exeunte, anno millesimo
 centesimo sexagesimo secundo, A-
 lexander Papa Montispeffulo excessit,
 ac per oppida Alesiam, Vicum Mima-
 tensem, & Anicium commigrans, Cla-
 romontium in Arvernia decima quarta
 Augusti in Vigilia Assumptionis S. Vir-
 ginis pervenit. Ubi vero Fridericus Im-
 perator comperit, Alexandrum Fran-
 ciam petiisse, Epistolam ad Hugonem
 de Campo florido Episcopum Sueffionen-
 sem & Franciæ Cancellarium dedit, hu-
 jus tenoris: *Certo indicio scimus, Rolan-
 dum olim Cancellarium, cui per fideles
 ministros nostros Romæ versari tuto non
 licet, cum Sæclatoribus suis maris peri-
 cula subiisse, ut in Franciam iret, nobi-
 lem provinciam schismate turbaret, &
 Ecclesiasticos laicosque, ad quoscunque de-*
 vent-

Art. ap. Bar.

*Duchesne
 to. 4. p. 579.
 ep. 47.*

venerit, spoliaret. Quippe ære alieno Sæcul. XII.
 oppressus, plus quam viginti librarum A. C. 1162.
 millibus indiget, si se utcunque a credito-
 rum jurgiis liberare velit. Vos igitur
 rogamus, suadete Regi vestro, ne quacun-
 que ratione Schismaticum istum, hostem
 nostrum & Imperii nostri infensissimum,
 nec Cardinales ipsius aut Nuncios reci- Hist. Vizel.
 piat. Inde enim inter nos & Regem ini- Duchesne to.
 micitiæ nascentur, quas nemo facile ex- 4. p. 424.
 tinguet.

Inter hæc Henrico Comiti Campa-
 niæ, Regis Ludovici genero, redditur
 Epistola, jussu Regis a Manasse Episcopo
 Aurelianensi ad eum scripta, in qua Re-
 gem pœnituisse dicebat, quod Alexan-
 drum Papam recepisset. Comes lætissi-
 mus, quod occasionem nactus esset, gra-
 tum Imperatori obsequium præstandi,
 suavit ei, ut Regi Conventum offerret,
 cui omnes Principes Præsulesque Fran-
 ciæ & Germaniæ interessent, adjiciens
 cum juramento: *Sancte tibi promitto,*
Regem facturum esse, quod ipsi suggessero,
postquam, ipso præsentem, electio utriusque
Papæ discussa fuerit. Locus Colloquii
 apud S. Joannem Launæ, modicum in
 Burgundia ad Ararim oppidum, tunc
 Franciæ terminum, indictus, dies vero,
 Festum Decollationis S. Joannis Baptistæ,
 vigesima nona Augusti, præstituta. Rex, Act. Alex.
 vir simplex, & Comitis consiliis fidens
 appro-

Sæcul. XII. A.C. 1162. approbavit, quæ sibi suggerebantur, ratus ita se pacem Ecclesiæ daturum esse. Tum Comes ad Imperatorem, in Longobardia degentem, reversus, nomine Regis, addito Sacramento, promisit, fore, ut destinata perficerentur. Interim fama hujus Conventus ad urbes Italiæ perveniente, Catholici gravioris metu consternebantur; at Rex Ludovicus, cum iter faciens ad locum indictum, Alexandrum Papam Salviani, quod est Prioratus Cluniacensibus subditus, habuisset, eum rogavit, ut ad Colloquium veniret, aut si Imperatoris præsentiam horreret, saltem Verginiacum, arcem insuperabilem, se reciperet, promittens, se ei venienti & redeunti securitatem esse præstiturum. Quia vero Papa eo adduci non poterat, Imperatoris insidias veritus, Ludovicus, *Res profecto, ait, admiratione digna! quod illi, quibus de causæ suæ Justitia constat, judicium fugiant.* Hisque iter suum prosequitur.

Bobiense. Papa ad Monasterium Dolense, quod Civitas Dei dicebatur, prope Arcem *Roux* in Territorio Bituricensi confugit, ratus se in loco, in Aquitania posito, posse securius acquiescere.

Porro Regem Franciæ adhuc conditiones, quibus Comes Campaniæ nomine suo cum Imperatore egisset, nescientem, cum Divionem pervenisset, Comes adiit,

Sæcul. XII.
A. C. 1162.

adiit, & quid promissum fuisset retulit in hunc modum: *Honoris tui causa & ad commodum Regni tui, auctor fui Conventus celebrandi, in quo Jus utriusque Papæ ad examen vocetur. Si electio Rolandi potior videatur, Imperator ad ejus pedes accidet. Si causa Octaviani melior apparuerit, eum Papam salutabis, si alteruter a Conventu abfuerit, rejicietur, ejusque Adversarius Papa habebitur ab omnibus. Si Majestas tua sententiæ Concilii manus dare noluerit, jurejurando promisi, ne impofterum Imperatorem Dominum veneraturum esse, & omnia Feuda, quæ a te habeo, ab ipso accepturum esse.* Rex tantæ audaciæ promissa miratus, ait: *Tu ut me infcio summi momenti pacta inieris?* Responditque Comes: *Tu ipse mihi hanc potestatem per mandata Episcopi Aurelianensis fecisti.* Simulque ostendit Epistolam, in qua Rex commotus, quod Alexander Legatis suis nullum honorem exhibuisset, Comiti præceperat, ut de Conventu celebrando ageret, & sponderat, se, quæcunque statuta fuissent, rata habiturum esse.

Imperator interim Dolæ, ultima ditionum suarum urbe, substiterat, & Franci scientes, Octavianum apud eum non esse, ob ejus absentiam lætabantur. Sed a Germanis celeriter accersitum Imperator usque ad mediam viam pontis

S. Joan-

Sæcul. XII.
A.C. 1162.

S. Joannis Launensis deduxit, statimque iterum, quasi promissis suis satisfecisset, recessit. Rex autem ad locum Colloquii præfixum se contulit, misitque Joacionem Archiepiscopum Turonensem, Mauritium, Archiepiscopum Parisiensem & Gailiellum Abbatem Vezeliacensem cum aliis proceribus ad Imperatoris Legatos in eodem loco responsum Regis expectantes, ac apud se Comitum Campaniæ, Victori Antipapæ omnino addictum, habentes. Tum Regis Legati rem differri petierunt, quoniam non prius quam proxima die præterita conditiones fœderis percepisset, & tanti ponderis negotium temere peragi non deberet. Sed Legatis Imperatoris moram denegantibus Rex Divionem rediit. Cardinales, a Papa missi, Vezeliacum reversi sunt, rati abruptum esse Conventum. Altera vero die, cum vix illuxisset, adest Divione Comes Campaniæ, & Duci Burgundiæ collocutus ait: *Compellor, Imperatori me subjicere, quia Rex promissio non stetit. Veruntamen amore Regis trium septimanarum inducias ab Imperatore impetravi, ea conditione, ut Rex die præstituenda veniat cum Alexandro Papa, & quod decisum fuerit, exsequatur, injuncta pena, nisi promissa præstiterit, quod se ipsum Imperatori captivum Vesuntione traditurus*

rus esset. Non superfluit Regi, quod Sæcul. XII.
 opponeret, omnia ergo promisit licet A. C. 1162.
 invitus, ac Ducem Burgundiæ, Comitem
 Flandriæ, & Niverni obsides dedit.
 Quæ res vulgata totum Ordinem Eccle-
 siasticum perterritit; unde omnes boni
 orare, ut Deus Ecclesiæ suæ miserere-
 tur.

Ergo Rex ad S. Joannem Launæ se-
 cundo se confert. Sed non venit Im-
 perator, cui satis fuit, Rainoldum Can-
 cellarium suum, Archiepiscopum Colo-
 niensem, illuc mittere, præcipuum Schis-
 maticorum Fautorem. Releguntur con-
 ditiones, quas Comes Campaniæ nomi-
 ne Imperatoris Regi exposuerat. Sed
 Archiepiscopus Coloniensis opposuit,
 Imperatorem non ea dixisse, quæ hic
 eum promississe fingerentur, nec unquam
 passurum esse, ut quisquam alius Eccle-
 siam Romanam judicaret, quod jus sibi
 soli & Romanorum Imperatoribus sem-
 per fuisset. Gavisus est Rex, offerri sibi
 occasionem promissa retractandi, Comi-
 tem interrogat, an fœderis pacta talia
 essent, qualia retulisset. Cumque Co-
 mes id affirmaret, addidit Rex: *Videtur,*
Imperatorem non adesse, licet juxta Fi-
dem verborum vestrorum adesse tenea-
tur, præterea testes præsentis estis, quod
Imperatoris Legati conditiones, in pa-
ctis initis positas, mutant. Quare ab
Hist. Eccles. Tom. XVII. Ec omni-

Sæcul. XII.
A.C. 1162. *omnibus quæ promisi liberatum me esse, ut par est, existimo.* Consensit Comes, Proceres omnes & Præfules, qui aderant, idem sentiebant. Moxque Rex equo valido, cui infidebat, subditis calcaribus in cursum concitato, velocissime avectus est. Germani pudorem non ferentes, abeuntem sequebantur, rogantes ut rediret, quippe Imperatorem cuncta exsecuturum esse, quæ Comes promississet. At Rex latissimus quod periculum evasisset, dixit, se omnia, quæ ab ipso expectari debebant, effecisse. Sicque solutus est Conventus.

§. LXI.

Waldemari Regis Danicæ in Germaniam profectio.

Helm. Chro.
Slav lib. 1.
c. 91. Imperator Reges Daniæ, Bohemiæ, & Hungariæ ad hoc Colloquium invitaverat, affirmans, ambos Papas adfuturos, & schisma penitus tollendum esse. Rex Daniæ tunc erat Waldemarus, S. Canuti Martyris filius, qui, recepto Octaviani Antipapæ Legato, scire cupiens, an legitimus Papa esset, Rudolphum ex Gente Anglorum Notarium suum ad Fridericum Imperatorem misit. Is Danum hospitem humanissime & honorifice excepit, & multo magis Octavianus, usque adeo, ut ei ex Clericis suis socium addi-

Saxo lib. 14.
p. 170 edit.
ann. 1576.